

Toon Hermans Huis: een plek waar je vrolijk én verdrietig mag zijn

Alle zeventig vrijwilligers van het Toon Hermans Huis hebben een eigen verhaal, een persoonlijke inspiratie om zich in te zetten voor kankerpatiënten en hun naasten. Zo ook Chris Hagelen uit Eemdijk. Al is zij hier geen vrijwilliger. Sinds 1 september heeft zij de leiding over het inloophuis op een steenworp afstand van het treinstation Amersfoort.

HANS VELTMEIJER

Een goede vriendin van haar overleed aan borstkanker en liet een gezin achter. Chris Hagelen zag de achterblijvende kinderen worstelen met de situatie. Tegelijkertijd leerde zij het Toon Hermans Huis kennen. „Daar merkte ik dat er een grote behoefte bestaat aan zulke goede en liefdevolle opvang.”

Ook in Bunschoten-Spakenburg. „Ik ken daar best veel gezinnen waarvan één van de ouders is weggefallen. Het is een ongelooflijk hechte gemeenschap waarbij iedereen dan om het gezin heen gaat staan. Maar het is ook fijn om even met lotgenoten te praten. Kinderen kunnen niet altijd bij vriendjes aankomen met hun problemen. Dat moeten ook echt vriendjes blijven. Het is prettig om een plek te hebben waar je vrolijk én verdrietig mag zijn en niet steeds hoeft uit te leggen wat er aan de hand is.”

In het inloophuis staan getrainde vrijwilligers en twee psycho-oncologische therapeuten klaar om kankerpatiënten, hun familie en nabestaanden te helpen en te begeleiden. Chris Hagelen is vol van haar nieuwe werkplek en vertelt er gepassioneerd over in de bibliotheek op de begane grond. Elders in het stijlvolle pand volgt een groep vrouwen een creatieve workshop onder leiding van een beeldend vaktherapeute.

Geen structurele inkomsten

De deelnemers betalen voor dit soort activiteiten een kleine bijdrage. De kidsgroepen zijn altijd gratis en de individuele gesprekken met een therapeut worden gewoonlijk door de zorgverzekeraar vergoed. Subsidie van de overheid of andere structurele inkomsten ontbreken. „Dat betekent dat we voor iedere activiteit afzonderlijk geld moeten binnenhalen. Dat is een hele klus.” Sinds 1 september zwaait ze de scepter over het Toon Hermans Huis. Eén van haar doelen is om tot structurele bijdrages te komen. Zoals door het aanbieden van reïntegratietrajecten aan bedrijven. En het verbinden van een bedrijfsnaam aan een activiteit voor een aantal jaren. Als een

Sinds 1 september zwaait Chris Hagelen de scepter over het Toon Hermans Huis. (foto: Hans Veltmeijer)

vorm van maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Ze kan haar zakelijke marketingachtergrond goed gebruiken bij het zoeken naar kostendekkers.

Als bestuurslid bij Museum Spakenburg leerde zij tentoonstellingen organiseren en maakte zij kennis met de marketing voor culturele instellingen en goede doelen. Nadat zij de fondsenwerving voor het Toon Hermans Huis had gedaan, kwam zij in beeld als opvolger voor de afgelopen zomer vertrokken algemeen coördinator Sanne Lacor.

Plek voor pubers

In 2001 kwam de Amersfoortse huisarts Teun Elemans op het idee een inloophuis voor mensen met kanker en hun naasten op te richten. Hij leed aan darmkanker en ontdekte dat er weinig laagdrempelige ondersteuning voor mensen met kanker en hun naasten beschikbaar was. Hij vond wel de drie Toon Hermans Huizen in Limburg (Sittard, Maastricht en Venlo). Bedrijven, fondsen, particulieren en de overheid sloegen daarna de handen ineen om ook zo'n inloophuis in Amersfoort mogelijk te maken. De statige villa van rond het jaar 1900 werd aangekocht dankzij een anonieme gulle gever. In 2004 was het inloophuis een feit. Drie jaar later overleed Elemans aan zijn ziekte, in de wetenschap dat zijn voorstel in vruchtbare aarde was gevallen. Sinds

de oprichting is het aanbod aan activiteiten en dienstverlening sterk gegroeid. In 2016 bezochten 3.800 mensen het inloophuis. Onder hen ook veel kinderen.

„De kinderen schakelen heel snel met elkaar, want ze zitten in dezelfde situatie. Ze snappen elkaar heel goed.” Dat geldt ook voor de pubers, op zich toch een lastige doelgroep. „Veel jongeren gaan liever na school direct hier naartoe dan naar hun sportclub. Zo plezierig vinden ze het.”

Laagdrempelig

Het Toon Hermans Huis geeft ook gastlessen in de brugklas van het nieuwe Eemland College. Op de vraag wie er binnen de eigen familie iemand kent die te maken heeft met kanker, gaat meer dan de helft van de jonge vingers omhoog. Vooral binnen gezinnen met een ouder met kanker is de problematiek vaak groot, merkt Chris Hagelen. „De gezonde ouder is dan ontzettend druk en heeft weinig tijd voor de kinderen. In het begin vinden de kinderen dat wel prettig, ze kunnen lekker hun eigen gang gaan. Maar na verloop van tijd is dat niet zo leuk meer. Dan hebben we hier een plek waar ze hun verhaal kwijt kunnen.” Een laagdrempelige plek. „Vaak worden kinderen doorverwezen naar psychologen. Maar dat ervaren ze als een hele stap. Als iets zwaars. Hier praten we niet alleen over problemen, maar geven we

ze ook lucht. Ze kunnen de zinnen verzetten en totaal andere dingen doen.”

Zoals praten met elkaar aan de hand van een spel, knutselen, film kijken, koken en buiten spelen. Volwassenen kunnen naast individuele begeleiding ook terecht voor creatieve activiteiten en koorzingen, maar ook yoga, meditaties of massages. Er zijn bovendien diverse ontmoetingsgroepen voor lotgenoten.

Getrainde vrijwilligers

Het huis draait op 'professionele vrijwilligers'. Die worden getraind door de psycho-oncologische therapeuten en mogen pas na de cursus aan de slag. „Gastheer of gastvrouw zijn is niet alleen maar een kopje thee schenken. Iedereen kan hier op ieder moment binnenlopen. Om iemand juist te woord te staan en eventueel door te verwijzen moet je goed getraind zijn.” Het is ook een kwestie van continu leren voor de vrijwilligers. Zesmaal per jaar zijn er trainingen, onder meer over het omgaan met verdriet en veerkracht. Met de jaren is zo een flinke expertise opgebouwd. Alle vrijwilligers hebben een reden om hier rond te lopen, benadrukt Chris. „Veel vrijwilligers zijn overlevers. Ze hebben allemaal hun verhaal. Dat zijn vaak heel bijzondere verhalen.” De overlevers vormen een wat vergeten groep, merkt zij op. „Na-

zorg bij kanker is heel belangrijk. Want kanker wordt in toenemende mate een chronische ziekte. En wanneer je genezen wordt verklaard, kun je naar huis en is het alsof het klaar is. Maar je bent niet meer dezelfde persoon door wat je hebt meegemaakt en hebt behoefte daarover te praten. Daar spelen inloophuizen op in.”

Spakenburgse betrokkenheid

Voor de regio Amersfoort is het Toon Hermans Huis het enige inloophuis specifiek op kanker gericht. Er komen ook al mensen uit Bunschoten-Spakenburg, maar Chris Hagelen hoopt dat het aantal toeneemt. Burgemeester Melis van de Groep heeft in ieder geval zijn steentje bijgedragen. Hij zat in het comité van aanbeveling bij een groot fundraisingproject in mei van dit jaar: Toon in the House. „De burgemeester heeft een belangrijke rol gespeeld. Hij is een enorm betrokken iemand en heeft daarnaast een groot netwerk.”

Een andere Spakenburger die ook belangrijk is geweest voor het inloophuis is Wijnand van Diermen. Hij fietste samen met zijn twee kinderen (van vijf en negen jaar) de Alpe d'Huez op en schonk een deel van de opbrengst van die sponsortocht aan het Toon Hermans Huis. Daarvan is onder meer het spel Land van Rouw voor de kidsgroep gekocht.